

62017CJ0045

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2018. január 18. ( \*1 )

„Előzetes döntéshozatal – A tőke szabad mozgása – EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikk – 883/2004/EK rendelet – 11. cikk – A tőkejövedelmet terhelő, a tagállami szociális biztonsági rendszer finanszírozásához hozzájáruló levonások – Az Európai Unió tagállamainak a más tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított állampolgárait érintő mentesítés – Harmadik ország szociális biztonsági rendszerében biztosított természetes személyek – Eltérő bánásmód – Korlátozás – Igazolás”

A C-45/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Conseil d'État (államtanács, Franciaország) a Bírósághoz 2017. január 30-án érkezett, 2017. január 25-i határozatával terjesztett elő a

Frédéric Jahin

és

a Ministre de l'Économie et des Finances,

a Ministre des Affaires sociales et de la Santé

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: A. Borg Barthet, tanácselnökként eljárva, M. Berger és F. Biltgen (előadó) bírák,

előtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

–

F. Jahin képviseletében E. d'Onorio di Meo avocat,

–

a francia kormány képviseletében D. Colas és R. Coesme, meghatalmazotti minőségben,

–

az Európai Bizottság képviseletében D. Martin és L. Malferrari, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a f?tanácsnok meghallgatását követ?en hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a f?tanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következ?

Ítéletet

1

Az el?zetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 63–65. cikknek, valamint a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29?i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 166., 1. o.; magyar nyelv? különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.) 11. cikkének az értelmezésére vonatkozik.

2

E kérelmet a Frédéric Jahin és a ministre de l'Économie et des Finances (gazdasági és pénzügyi miniszter, Franciaország), valamint a ministre des Affaires sociales et de la Santé (szociális és egészségügyi miniszter, Franciaország) között folyamatban lév? jogvita keretében terjesztették el?, amelynek tárgya a 2012–2014 évekre vonatkozó több olyan adójogi hozzájárulásnak és levonásnak a megfizetése, amelyek a Franciaországban szerzett t?kejövedelmet terhelik.

Jogi háttér

Az uniós jog

3

A 883/2004 rendelet 2010. május 1?jét?l hatályon kívül helyezte az 1996. december 2?i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett, valamint a 1999. február 8?i 1997/1999/EK tanácsi rendelettel (HL 1997. L 28., 1. o.; magyar nyelv? különkiadás 5. fejezet, 47. kötet, 3. o.) módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történ? alkalmazásáról szóló, 1971. június 14?i 1408/71/EGK tanácsi rendeletet (a továbbiakban: 1408/71). A 883/2004 rendeletnek a jelen ügy szempontjából releváns rendelkezései ugyanakkor nem vezettek be lényeges módosítást a hatályon kívül helyezett rendeletben szerepl? megfelel? rendelkezésekhez képest.

4

A 883/2004 rendeletnek „A rendelet személyi hatálya” cím? 2. cikke (1) bekezdésében a következ?képpen rendelkezik:

„Ezt a rendeletet a tagállamok állampolgáira, egy tagállamban lakóhellyel rendelkező hontalanokra és menekültekre – akik egy vagy több tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoznak vagy tartoztak –, valamint ezek családtagjaira és túlél? hozzátartozóira kell alkalmazni.”

5

E rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Ezt a rendeletet a következ? szociális biztonsági ágakra vonatkozó valamennyi jogszabályra kell alkalmazni:

- a)  
betegségek ellátásai;
- b)  
anyasági és azzal egyenértékű apasági ellátások;
- c)  
rokkantsági ellátások;
- d)  
öregségi ellátások;
- e)  
túlélő hozzátartozói ellátások;
- f)  
munkahelyi balesetekkel és foglalkoztatási megbetegedésekkel kapcsolatos ellátások;
- g)  
haláleseti juttatások;
- h)  
munkanélküli ellátások;
- i)  
elnyugdíjak;
- j)  
családi ellátások.”

6

Az említett rendelet 11. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az e rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandók. [...].”

7

A 883/2004 rendelet az Európai Gazdasági Térség (EGT) Vegyes Bizottságának az EGT-Megállapodás VI. mellékletét (Szociális biztonság) és 37. jegyzőkönyvét módosító, 2011. július 1-jei 76/2011 határozata (HL 2011. L 262., 33. o.) az egész EGT-ben alkalmazandó.

8

Ezenfelül a Svájci Államszövetség tekintetében a 2002. június 1-jétől hatályos, egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség között a személyek szabad mozgásáról szóló, 1999. június 21-én Luxembourgban aláírt megállapodás (HL 2002. L 114., 6. o.; kihirdette: a 2006. évi CXXV. törvény) 8. cikke értelmében a Szerződés Felek, a II. mellékletnek megfelelően, rendelkezéseket fogadnak el a szociális biztonsági rendszerek összehangolásáról. Az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás által létrehozott Vegyes Bizottságnak a megállapodáshoz tartozó, a szociális biztonsági rendszerek koordinációjáról szóló II. melléklet cseréjéről szóló, 2012. március 31-i 1/2012 határozatával (HL 2012. L 103., 51. o.), amely 2012. április 1-jén lépett hatályba, az említett melléklet A. szakaszát naprakésszé tették, és az ezen időpont óta a 883/2004 rendeletre hivatkozik.

A francia jog

9

A code général des impôts (általános adóködex) 1600-0 C. cikkének az alapügy tényállására alkalmazandó változata értelmében:

„A tőkejövedelmet terhelő általános szociális hozzájárulás megállapítása, ellenőrzése és beszedése a code de la sécurité sociale (a szociális biztonságról szóló törvénykönyv) L. 136-6. cikkének rendelkezései szerint történik.”

10

A 2012. augusztus 16-i 2012-958. sz. törvénnyel módosított, a szociális biztonságról szóló törvénykönyv L. 136-6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„I. – Azok a természetes személyek, akik az általános adóködex 4B. cikke értelmében Franciaországban rendelkeznek adóügyi illetéssel, kötelesek a tőkejövedelmek után hozzájárulást fizetni a jövedelemadó alapját képező nettó összeg [...] alapján.

I bis. – E hozzájárulás megfizetésére az általános adóködex 4B. cikke értelmében Franciaországban adóügyi illetéssel nem rendelkező természetes személyek is kötelesek a személyi jövedelemadó megállapítása tekintetében megállapított, az említett kódex 164 B. cikkének I. bekezdésében meghatározott jövedelmek nettó összege alapján.

[...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

11

F. Jahin, aki francia állampolgár, 2003 óta Kínában él. Az említett országban keresőtevékenységet folytat, és a társadalombiztosítási rendszerben magánbiztosítással rendelkezik.

12

F. Jahinnak 2012 és 2014 között különböző levonásokat kellett fizetnie az ingatlanjövedelmei után, valamint azon nyereség után, amelyre egy ingatlanátruházás során tett szert.

13

A Bíróság, amelyhez a kérdést előterjesztő bíróság, a Conseil d'État (államtanács, Franciaország)

már elterjesztett egy elzetes döntéshozatal iránti kérelmet egy ugyanilyen levonásokra vonatkozó másik ügyben, amely a 2015. február 26-ide Ruyter ítélet (C-623/13, EU:C:2015:123) alapjául szolgált, lényegében azt állapította meg, hogy az ilyen levonások, amennyiben az 1408/71 rendelet 4. cikkében felsorolt bizonyos szociális biztonsági ágazatokkal közvetlen és releváns kapcsolatban állnak, e rendelet hatálya alá tartoznak, és azokra kiterjed az egyetlen tagállami szabályozás alkalmazására vonatkozó, e rendelet 13. cikkének (1) bekezdésében elírt elv, még akkor is, ha e levonásokat kizárólag az érintett adóalanyok tkejövedelmei alapján állapítják meg, függetlenül attól, hogy ezen adóalanyok folytatnak-e keres? tevékenységet.

14

Ezen ítélet nyomán a kérdést elterjeszt? bíróság a 2015. július 27-i határozatban megállapította, hogy a más tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított valamennyi természetes személy jogosult annak kérelmezésére, hogy mentesüljön a tkejövedelmei után Franciaországban fizetend? levonások alól.

15

A levonások visszatérítésének az uniós jogot sért? módjairól számolt be két 2015. október 20-i sajtóközlemény, melyeket egyrészt a secrétaire d'État chargé du Budget (kötségvetési államtitkár, Franciaország) másrészt pedig a directeur général des Finances publiques (adóügyi f?igazgató, Franciaország) bocsátott ki. E sajtóközlemények többek között arról adnak számot, hogy a visszatérítésre csupán azok a természetes személyek jogosultak, akik a Francia Köztársaságon kívüli más, az Európai Unióban, vagy az EGT-ben található állam, vagy a Svájci Államszövetség szociális biztonsági rendszerében biztosítottak, e jogosultságból kizártak tehát azok a természetes személyek, akik harmadik ország szociális biztonsági rendszerében biztosítottak.

16

F. Jahin 2016. március 11-én a kérdést elterjeszt? bíróság elítt keresetet indított e sajtóközleményekkel szemben hatáskörtúllépés miatt, azzal érvelve, hogy ez a kizárás ellentétes a 883/2004 rendelettel és a tke szabad mozgásának az EUMSZ 63. cikkben elírt elvével.

17

E körülmények között a Conseil d'État (államtanács) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és elzetes döntéshozatal céljából a következ? kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„Az [EUMSZ] 63., 64. és 65. cikket úgy kell?e értelmezni, hogy:

1)

az a körülmény, hogy az [EGT] tagállamai, illetve [a Svájci Államszövetség] kivételével valamely Európai Unión kívüli harmadik állam szociális biztonsági rendszerében biztosított személy esetén a francia jogszabályok által elírt, a [883/2004] rendelet hatálya alá tartozó, tkejövedelmet terhel? levonások úgy alkalmazandók, mint a Franciaországban biztosított személyek esetében, miközben azok – [a Francia Köztársaság] kivételével – valamely uniós tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított személyek esetében e rendelet rendelkezéseire tekintettel nem alkalmazandók, a harmadik országokból származó vagy oda irányuló tkemozgásoknak az [EUMSZ] 63. cikkben f?szabályként tiltott korlátozását képezi;

2)

az els? kérdésre adott igenl? válasz esetén a tkemozgás e korlátozását – amely egy olyan

francia szabályozás, amely a vitatott levonásokat bizonyos t?kej?vedelmek valamennyi tulajdonosa számára kötelez?vé teszi, anélkül hogy bármilyen különbséget tenne a szociális biztonsági rendszerben való biztosítás helye alapján, valamint az [...] Unió valamely másodlagos jogi aktusa együttes alkalmazásából ered – az [EUM?Szerz?dés] említett cikkének rendelkezéseivel összeegyeztethet?nek lehet tekinteni különösen:

–

az [EUMSZ] 64. cikk (1) bekezdésre tekintettel a hatálya alá tartozó t?kemozgások esetében, amiatt, hogy a korlátozás az egy tagállam jogszabályai alkalmazásának a [883/2004] rendelet 11. cikkében el?írt elv?l ered, amelyet az az uniós jogba a [1408/71] rendelet 13. cikke vezetett be, tehát még 1993. december 31?ét megelőz? id?pontban, még akkor is, ha a szóban forgó t?kej?vedelmekre vonatkozó levonásokat 1993. december 31. után vezették be, illetve tették alkalmazhatóvá;

–

az [EUMSZ] 65. cikk (1) bekezdésére tekintettel, amiatt, hogy a 2004. április 29-i rendeletnek megfelelően alkalmazott francia pénzügyi szabályozás különbséget tesz a szociális biztonsági rendszerhez való tartozásuk alapján nem azonos helyzetben lév? adóalanyok között;

–

olyan közérdeken alapuló kényszerít? okokra tekintettel, amelyek igazolhatják a t?ke szabad mozgásának korlátozását, és amelyek azon alapulnak, hogy azok a rendelkezések, amelyek harmadik országokból származó vagy oda irányuló t?kemozgások korlátozásának min?sülnek, megfelelnek a [883/2004] rendelet által követett, a munkavállalók [...] Unión belüli szabad mozgására irányuló célnak?”

Az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdésekr?l

18

Két kérdésével, melyeket együttesen célszer? vizsgálni, a kérdést el?terjeszt? bíróság lényegében arra vár választ, hogy az EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikket úgy kell?e értelmezni, hogy a harmadik országokból származó vagy ilyen országokba irányuló t?kemozgás tiltott korlátozásának a megvalósítása miatt e cikkekkel ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely szerint e tagállam valamely olyan állampolgára, aki az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli valamely más harmadik országban rendelkezik lakóhellyel, és e harmadik ország szociális biztonsági rendszerében biztosított, az említett tagállamban köteles a t?kej?vedelme után levonásokat fizetni az e tagállam által bevezetett szociális biztonsági rendszerhez való hozzájárulásként, míg az Unió tagállamának olyan állampolgára, aki egy más tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított, mentesül e levonások alól a 883/2004 rendelet 11. cikkében el?írt azon elv alapján, amely szerint csak egyetlen szociális biztonsági szabályozás alkalmazható.

19

Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 63. cikk a t?ke szabad mozgását írja elő egyrészt a tagállamok, másrészt pedig a tagállamok és harmadik országok között.

20

Az EUMSZ 63. cikk, amely az EUM?Szerz?dés IV. címének a „T?ke? és fizetési m?veletek” cím?

4. fejezetében található, e célból elírja, hogy tilos a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti t?kemozgásra vonatkozó minden korlátozás.

21

Ebb?l következ?en a t?kének az EUMSZ 63. cikkben elírt szabad mozgásának a területi hatálya nem korlátozódik a tagállamok közötti t?kemozgásokra, hanem kiterjed a tagállamok és a harmadik országok közötti ilyen mozgásokra is.

22

Az EUMSZ 63. cikk tárgyi hatálya tekintetében meg kell állapítani, hogy bár az EUM?Szerz?és nem határozza meg a „t?kemozgás” fogalmát, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kit?nik, hogy az e cikk értelmében vett t?kemozgások magukban foglalják többek között az olyan m?veleteket, amelyek során a külföldi illet?ség? személyek valamely tagállam területén ingatlanbefektetéseket valósítanak meg (lásd ebben az értelemben: 2001. január 11?i Stefan ítélet, C?464/98, EU:C:2001:9, 5. pont; 2002. március 5?i Reisch és társai ítélet, C?515/99, C?519/99–C?524/99 és C?526/99–C?540/99, EU:C:2002:135, 30. pont; 2005. szeptember 8?i Blanckaert ítélet, C?512/03, EU:C:2005:516, 35. pont).

23

A fentiekb?l következ?en az olyan levonások, mint amelyeket az alapügy tárgyát képez? nemzeti szabályozás alapján alkalmaznak, az EUMSZ 63. cikk értelmében a „t?kemozgás” fogalmába tartoznak, mivel egy olyan természetes személynek egy tagállamban megszerzett ingatlanjövödelmére és ingatlan átruházásából származó nyereségére vonatkoznak, aki e tagállam állampolgárságával rendelkezik, de az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli más harmadik országban rendelkezik lakóhellyel.

24

Ezt követ?en meg kell állapítani, hogy a szóban forgó nemzeti szabályozás által az azon állampolgárokkal szemben alkalmazott adójogi bánásmód, akik az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli más harmadik országban rendelkeznek lakóhellyel, és akik e harmadik ország szociális biztonsági rendszerében biztosítottak, az EUMSZ 63. cikk értelmében a t?kemozgás korlátozásának min?sül?e.

25

A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdésében tiltott, t?kemozgást korlátozó intézkedések azon intézkedéseket foglalják magukban, amelyek alkalmasak arra, hogy eltántorítsák a külföldi illet?ség?eket attól, hogy valamely tagállamban beruházásokat hajtsanak végre, illetve az említett tagállam illet?ségével rendelkez?ket attól, hogy más tagállamokban hajtsanak végre beruházásokat (2006. február 23?i van Hilten?van der Heijden ítélet, C?513/03, EU:C:2006:131, 44. pont; 2016. május 26?i INN (L) International ítélet, C?48/15, EU:C:2016:356, 44. pont; 2016. június 2?i Pensioenfonds Metaal en Techniek ítélet, C?252/14, EU:C:2016:402, 27. pont).

26

A jelen ügyben nem vitatott, hogy a francia szabályozás azonos módon kezeli egyrészt azokat az állampolgárait, akik az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli valamely más harmadik országban rendelkeznek lakóhellyel, és akik ezen ország szociális biztonsági rendszerében biztosítottak, valamint másrészt azokat a francia állampolgárokat, akik

Franciaországban rendelkeznek lakóhellyel, és Franciaország szociális biztonsági rendszerében biztosítottak, mivel e személyek mindkét esetben kötelesek a t?kej?vedelemre vonatkozó, ezen nemzeti szabályozás által el?írt levonások megfizetésére.

27

Ezzel szemben kedvez?bb adójogi bánásmódban részesítik az uniós tagállamok azon állampolgárait, akik valamely más uniós tagállamnak, az EGT valamely tagállamának vagy a Svájci Államszövetségnek a szociális biztonsági rendszerében biztosítottak, mivel az ilyen személyek mentesülnek az említett levonások alól.

28

Márpedig az ilyen eltér? bánásmód alkalmas arra, hogy visszatartsa az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli valamely más harmadik ország szociális biztonsági rendszerében biztosított természetes személyeket attól, hogy ingatlanberuházásokat hajtsanak végre abban a tagállamban, amelynek az állampolgárságával rendelkeznek, és így az akadályozhatja az ilyen harmadik országból az említett tagállamba irányuló t?kemozgást.

29

Így az olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, a tagállam és a harmadik ország közötti t?kemozgás szabadságának a korlátozását képezi, amely f?szabály szerint az EUMSZ 63. cikk értelmében tilos.

30

Végezetül értékelni kell, hogy a t?ke szabad mozgásának ilyen jelleg? korlátozása igazolható?e.

31

Az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében „a 63. cikk rendelkezései nem érintik a tagállamoknak azt a jogát, hogy [...] alkalmazzák adójoguk azon vonatkozó rendelkezéseit, amelyek a lakóhely [...] alapján az adózók között különbséget tesznek.”

32

A Bíróság ítélezési gyakorlatából az következik, hogy e rendelkezést a t?kemozgás szabadságának alapvet? elvét?l való eltérésként szigorúan kell értelmezni. Következésképpen e rendelkezés nem értelmezhet? úgy, hogy minden adójogi szabályozás, amely az adózók között a lakóhely tagállama alapján különbséget tesz, automatikusan összeegyeztethet? a Szerz?déssel (2013. október 17?iWelte ítélet, C?181/12, EU:C:2013:662, 42. pont; 2013. november 7?iK ítélet, C?322/11, EU:C:2013:716, 34. pont).

33

Magát az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésében el?írt kivételt korlátozza ugyanis ugyanezen cikk (3) bekezdése, amely szerint az említett (1) bekezdésben hivatkozott nemzeti intézkedések „nem szolgálhatnak a 63. cikkben meghatározott szabad t?kemozgásra és fizetési m?veletekre vonatkozó önkényes megkülönböztetés vagy rejtett korlátozás eszközéül” (lásd: 2013. október 17?iWelte ítélet, C?181/12, EU:C:2013:662, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).



34

Különbséget kell tehát tenni az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdése értelmében megengedett egyenlőtlen bánásmód és az ugyanezen cikk (3) bekezdése által tiltott önkényes megkülönböztetés között. E tekintetben a Bíróság állandó ítélezési gyakorlatából az következik, hogy ahhoz, hogy az olyan nemzeti szabályozást, mint amilyen a jelen ügy tárgyát képezi, összeegyeztethetnek lehessen tekintetni a Szerződésnek a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseivel, az szükséges, hogy az eltérő bánásmód objektíve össze nem hasonlítható helyzetekre vonatkozzon vagy valamely, közérdeken alapuló kényszerítő ok alapján igazolható legyen (2000. június 6. iVerkooijen ítélet, C-35/98, EU:C:2000:294, 43. pont; 2004. szeptember 7. iManninen ítélet, C-319/02, EU:C:2004:484, 28. és 29. pont; 2005. szeptember 8. iBlanckaert ítélet, C-512/03, EU:C:2005:516, 42. pont).

35

Felmerül tehát a kérdés, hogy az olyan levonások beszedése tekintetében, mint amelyek a jelen ügy tárgyát képezik, fennáll-e a helyzetek közötti objektív különbség az uniós tagállamnak az érintett tagállamon kívüli más tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított állampolgára, valamint az e tagállam állampolgárságával rendelkező, az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli valamely más harmadik ország szociális biztonsági rendszerében biztosított személy között a lakóhelyük szempontjából.

36

E tekintetben meg kell állapítani, hogy bár a természetes személynek minősülő adóalanyok helyzete közötti különbségtétel érdekében az alapügy tárgyát képező nemzeti szabályozás által alkalmazott kritérium nem kötődik kifejezetten a lakóhelyükhöz, az a szociális biztonsági rendszerben való biztosítottságon alapul.

37

Ugyanakkor mivel azok a természetes személyek, akik egy tagállam szociális biztonsági rendszerében nem biztosítottak, többnyire nem rendelkeznek lakóhellyel ezen államban, az ilyen kritérium valójában a természetes személynek minősülő adóalanyok tekintetében a lakóhelyük alapján való különbségtételhez vezet (lásd ebben az értelemben: 2005. szeptember 8. iBlanckaert ítélet, C-512/03, EU:C:2005:516, 38. pont).

38

Következésképpen ellenőrizni kell, hogy az uniós tagállam olyan állampolgára, aki valamely már tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított, e tagállam szabályozásának célkitűzése, valamint tárgya és tartalma tekintetében összehasonlítható helyzetben van-e az említett tagállam olyan állampolgárának a helyzetéhez képest, aki az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli valamely más harmadik országban rendelkezik lakóhellyel, és aki ezen ország szociális biztonsági rendszerében biztosított (lásd ebben az értelemben: 2016. június 2. iPensioenfonds Metaal en Techniek ítélet, C-252/14, EU:C:2016:402, 48. pont).

39

A jelen ügyben a francia szabályozás célját érintően emlékeztetni kell arra, amint az a jelen ítélet 13–15. pontjában megállapításra került, hogy az alapügy tárgyát képező sajtóközlemények a Franciaországban tőkevédőben részesülő, de más tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított természetes személyek tekintetében végrehajtott

levonás?visszatérítéseknek az uniós jogot sért? módjairól szóló közlésekre szorítkoznak.

40

Az egyetlen szociális biztonsági szabályozás alkalmazására vonatkozó elv szerint ugyanis, melyet a 883/2004 rendelet 11. cikke ír el?, a tagállam számára nem megengedett, hogy az olyan uniós tagállambeli állampolgárok vonatkozásában, akik más tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosítottak, olyan levonásokat alkalmazzanak, mint amelyek az alapügy tárgyát képezik, amelyek, bár a nemzeti szabályozás szerint adónak min?sülnek, közvetlen és kell?képpen releváns kapcsolatban állnak a 883/2004 rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében felsorolt szociális biztonsági ágazatokra vonatkozó szabályozással, és amelyeket kifejezetten az el?bbi tagállam szociális biztonsági rendszerének finanszírozására különítettek el (lásd ebben az értelemben: 2015. február 26?ide Ruyter ítélet, C?623/13, EU:C:2015:123, 23., 24., 26. és 39. pont).

41

Az egyetlen szociális biztonsági szabályozás alkalmazására vonatkozó ezen elv célja az Unión belül mozgó uniós tagállambeli állampolgárok vonatkozásában azon bonyodalmaknak az elkerülése, amelyek a több nemzeti szabályozás egyidej? alkalmazásából származhatnak, továbbá az alkalmazandó jogszabályok részleges vagy teljes halmozódásából ered? egyenl?tlen bánásmód megszüntetése (lásd ebben az értelemben: 2015. február 26?ide Ruyter ítélet, C?623/13, EU:C:2015:123, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

42

A fenti megfontolásokból az következik, hogy objektív különbség áll fenn egyrészt az érintett uniós tagállamnak az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli valamely más harmadik országban lakóhellyel rendelkező, és ezen ország szociális biztonsági rendszerében biztosított állampolgárának a helyzete, és másrészt az olyan uniós tagállambeli állampolgár helyzete között, aki egy másik tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított, mivel kizárólag ezen utóbbi tekintetében alkalmazható az egyetlen szociális biztonsági szabályozás alkalmazására vonatkozó elv, amelyet a 883/2004 rendelet 11. cikke ír el?, az Unión belüli mozgására tekintettel.

43

Ezzel szemben nem áll fenn objektív különbség a valamely tagállamnak az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli valamely más harmadik országban lakóhellyel rendelkező, és ezen ország szociális biztonsági rendszerében biztosított állampolgárának a helyzete, és ugyanezen tagállam azon állampolgárának a helyzete között, aki ezen tagállamban rendelkezik lakóhellyel, és ezen tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított, mivel mindkét esetre igaz, hogy ezen állampolgárok nem éltek az Unión belüli szabad mozgásra vonatkozó jogukkal, és ezért nem hivatkozhatnak az egyetlen szociális biztonsági szabályozás alkalmazására vonatkozó elvre.

44

Következésképpen az olyan nemzeti szabályozás, mint amely a jelen ügy tárgyát képezi, az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontjára tekintettel igazolható azzal az objektív különbséggel, amely a valamely tagállam állampolgárságával rendelkező, az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli valamely más harmadik országban lakóhellyel rendelkező, és ezen ország szociális biztonsági rendszerében biztosított természetes személy helyzete, valamint az olyan uniós tagállambeli állampolgár helyzete között áll fenn, aki más tagállamban rendelkezik lakóhellyel, és más tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított.

Hozzá kell fűzni mindenesetre, hogy az ettől eltérés esetén az olyan uniós tagállambeli állampolgárokra, akik az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli valamely más harmadik országban rendelkeznek lakóhellyel, mint F. Jahin, alkalmazni kellene az egyetlen szociális biztonsági szabályozásra vonatkozó, a 883/2004 rendelet 11. cikkében elírt elvet, jóllehet e rendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerint az csupán a tagállamok azon állampolgáira alkalmazandó, akik egy vagy több tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoznak.

Márpedig mivel az EUMSzerződés nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely a munkavállalók szabad mozgását kiterjeszti a harmadik országokba kivándorló személyekre, el kell kerülni, hogy az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdésének értelmezése az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli valamely más harmadik országgal fennálló kapcsolatok tekintetében lehetővé tegye, hogy a munkavállalók szabad mozgásának a területi hatálya alá nem tartozó személyek abból hasznot húzzanak (lásd ebben az értelemben: 2012. november 13. ítélet *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, 100. pont).

A fentiekre tekintettel az elterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikket úgy kell értelmezni, hogy e cikkekkel nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely szerint e tagállam valamely olyan állampolgára, aki az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli valamely más harmadik országban rendelkezik lakóhellyel, és e harmadik ország szociális biztonsági rendszerében biztosított, az említett tagállamban köteles a tőkejövedelme után levonásokat fizetni az e tagállam által bevezetett szociális biztonsági rendszerhez való hozzájárulásként, míg az Unió tagállamának olyan állampolgára, aki egy más tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított, mentesül e levonások alól a 883/2004 rendelet 11. cikkében elírt azon elv alapján, amely szerint csak egyetlen szociális biztonsági szabályozás alkalmazható.

A költségekről

Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést elterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikket úgy kell értelmezni, hogy e cikkekkel nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely szerint e tagállam valamely olyan állampolgára, aki az Európai Gazdasági Térség (EGT) tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli valamely más harmadik országban rendelkezik lakóhellyel, és e harmadik ország szociális biztonsági rendszerében biztosított, az említett tagállamban köteles a tőkejövedelme után levonásokat fizetni az e tagállam által bevezetett szociális biztonsági rendszerhez való hozzájárulásként, míg az Unió tagállamának olyan állampolgára, aki egy más

tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított, mentesül e levonások alól a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkében előírt azon elv alapján, amely szerint csak egyetlen szociális biztonsági szabályozás alkalmazható.

Borg Barthet

Berger

Biltgen

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. január 18-i nyilvános ülésen.

A. Calot Escobar

hivatalvezető

A. Borg Barthet

a tizedik tanács elnökeként eljárva

( \*1 ) Az eljárás nyelve: francia.